

RASISMUS JE, KDYŽ SE BRÁ•NĀ•ME?

Stá™eda, 28 listopad 2007

Milá Danielo, potá™eboval bych poradit s tím, jak se vypoá™ádat se situací, která nastala u mého syna ve škole. Syn začal chodit do první třídy a jeden z jeho spolužáků, René, první třídu nezvládá i přesto, že ji jí opakuje. V jeho agresivní a vulgární chování ke spolužákům a učitelce.

Chápu, že hlavní podíl na situaci mají Reného rodiče, kteří mu pravděpodobně neposkytují to správné zázemí, podporu a motivaci. Ale proč má můj syn a ostatní děti trpět fyzické útoky a naprosté zpomalení výuky jen proto, že Reného rodiče kašlou na výchovu svého dítěte? Nelíbí se mi, pokud kdokoliv vyhrožuje dětem tím, že je vykuhá, nadává jim do p.ří a fyzicky je napadá. Nemá to souvislost s barvou kůže, ale se slušným chováním podle obecně uznávaných norem. Můj syn má ješitvost relativní výhodu v tom, že je o hlavu vyšší než ostatní spolužáci - a tak dokáže i bránit. Takhle nějak vzniká rasismus. René je jediný Rom, kterého můj syn zná. A poznal ho jako kluka, který útočí na ostatní, sprostě nadává paní učitelce a nezvládá učivo, které zvládne zbytek třídy. Šeňením by byl přeložit Reného na speciální školu, kde by se mu učitelé s praxí ve speciální pedagogice určitě mohli vnovat lépe. Jenže - rodiče nedali s přeložením souhlas. Teď ostatní rodiče píší e-maily se stížeností šediteli školu, jaký je efektivní způsob zajištění efektivní výuky. Nejsem si jistý, jestli mi můj syn vřímí povídá že lidi musíme soudit podle toho, jací jsou a ne podle barvy kůže. Jeho osobní zkušenost je zatím jednoznačná. Jak z takové situace ven? Díky za radu. Honza